

Knivlov vedtaget

Af Mikael Hansen

Et enigt Folketing vedtog loven d. 21. april. Loven træder i kraft d. 1. juli 2016.

Denne artikel er trykt i forkortet version i Knivblad 2/2016. Læs hele artiklen her. Særligt afsnittene om straffe er udkortet og den lille muntre afsnit om kongehuset. Forkortningen er med min fulde enighed og er alene sket af pladshensyn. mvh Mikael

Gældende våbenlov har et afsnit om knive. Det kender vi så godt, og vi ved, at man med sig må have en tohåndsbetjent foldekniv med et blad indtil 7 cm, der ikke kan fastlåses. Loven gælder til 1. juli 2016. Derefter gælder Knivloven.

Jeg vil her kritisk gennemgå lovens forholdsvis få paragraffer og undervejs kommentere til indhold. Jeg er lægmand, og kommentere derfor på egne vegne, og mine kommentarer har bestemt ikke opsættende virkning, eller er nagelfast fortolkning, ligesom Dansk Knivforening heller ikke kan drages til ansvar for fortolkningerne. Politiet (Justitsministeren) og domstole må i praksis vise, hvordan loven skal forstås.

Knivloven er lavet - og det kan dokumenteres fra forarbejder, bilag mv. - fordi, politiet og andre myndigheder har haft vanskeligt ved at definere, hvad der rent faktisk var forbudt i våbenloven. Nogle (ulovligt) organiserede borgere har taget lovlige knive med i nattelivet - og der udgjort en eksplicit trussel - men mest tilsyneladende provokeret ordensmagten. Sagt lige ud: Politiet har ikke kunnet stoppe rockerne og andre bander i at have lovlige knive med sig. Det har været groft provokerende. Magthaverne har ikke kunnet opretholde den gamle lovgivning, men måtte tænke nyt. Der har ikke været markant flere mord og voldssager - tværtimod -, som kan retfærdiggøre en stramning af regler for almindelige borgeres ret til at gå med en lille kniv til forefaldende opgaver.

Alligevel er der efter 1. juli et paradigmeskifte til Knivloven, hvor det ikke er kniven, men den der anvender eller har kniven, der kan overtræde loven. Altså bliver det (u)gerningen og ikke kniven, der dømmes for.

Lovændringen "sælges" som en forbedring og en frigørelse af stramme regler. Man har fået lov til at eje og bruge en enhåndsbetjent kniv, men så at sige ingen steder at bruge den til uforudsete daglige opgaver. *Retten* til at gå med en foldekniv er borte.

Det nye bliver ligeledes, at hvis du med dig har noget, der på nogen måde kan defineres som en kniv, bør du selv vurdere, om din færdsel med "kniven" er anerkendelsesværdig. Noget du ikke selv kan afgøre, da det for hvert tilfælde må bero på en prøvelse ved domstolen. Det vil i udstrakt grad give selvregulerende adfærd. Og måske også en mere unødvendig restriktiv adfærd, end der udføres i dag.

Knivloven er så ny, at der er svært at vurdere konsekvenserne af formuleringerne. I skrivende stund må jeg endda henvise til de vigtige "bemærkninger" i det forudgående arbejde. Vi kender endnu ikke de endelige bemærkninger. Derfor kender vi heller ikke alle faldgruber - eller alle de steder, hvor vi bliver bekræftet i at loven er god.

I nedenstående markeres der med **+** hvor der er lavet lige det, man kan ønske sig.

Men **-** hvor jeg er mere bekymret for konsekvenserne i formuleringerne...

Vi kan lige så godt vænne os til formuleringerne, så her er hovedparagraffen:

§ 1. Knive og blankvåben m.v. må ikke bæres eller besiddes på offentligt tilgængelige steder, uddannelsessteder, i ungdomsklubber, fritidsordninger og lign., medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse eller til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et andet lignende anerkendelsesværdigt formål.

✚ Af ovenstående, og af den politik der har pågået, er det desuden klart, at der nu ikke er særlige krav til klingens længde, knivens låsbarhed mv., ligesom de enhåndsbetjente knive nu igen bliver lovlige at eje og anvende.

– Læg mærke til “m.v.”, der kan være alt, der med eller uden behændighed kan blive en trussel. Jeg nævner i flæng sakse, neglerensere, knuste flasker, skruetrækkere, linealer, stålkamme, tandbørster. Fortsæt selv. Denne lov bliver grænseløs.

✚ På den anden side kan “m.v.” også betyde sværd og andet skærende. Så bliver denne lov begrænset til nogle få årlige episoder. Knivloven er begrænset til knive.

“Offentligt tilgængelige steder”

– Det bliver alle gråzonerne, der bliver vanskelige at håndtere. En glemt kniv, i en lånt bil, en sen aften, foran et diskotek... er det anerkendelsesværdigt? Og hvis ansvar er det, at kniven ligger der? Se i øvrigt senere i teksten om offentlige steder..

“Anerkendelsesværdigt”

✚ Alle oplagte situationer, hvor det er let at overskue tid og rum, er der også almindelig klarhed over hvad det anerkendelsesværdige kan være. Fisketure, jagt. Spejder. Skovture, picnic, lidt sort arbejde ved naboen...

– Men efter en kort skovtur. Eller man har luftet hund. Eller man har glemt sin kniv i lommen, og tager på et uforberedt ærinde (det sker!). Her vil kniven måske ikke kunne betragtes medbragt i anerkendelsesværdigt øjemed. Det er i dette felt de kontroversielle domme vil falde.

– . Læg også mærke til at der i citatet ikke står noget om at knive og våben bruges til trusler, trusler om vold, stikkeri eller grovere voldshandlinger. Dette forhold skyldes sikkert at netop straffeloven, der står over denne lov, er dækkende for dette område. Det kunne være et argument for at fremføre at denne lov er unødvendig. Alene det at bære - men ikke bruge - en genstand er vel næppe seriøst straf fremkaldende i en retsstat.. Jeg vender tilbage til straffeloven.

En knivtype er blevet lovlig - den enhåndsbetjente - som må anvendes på samme vis som andre knive. En række knive er dog fortsat ulovlige (en uændret formulering fra nuværende våbenlov):

§ 2. Det kræver tilladelse fra politiet at erhverve, besidde, bære eller anvende 1) skarpe eller spidse våben, hvis klinge overstiger 12 cm, 2) knive med tværstillet greb beregnet til stød, 3) springknive og springstiletter, 4) faldknive og faldstiletter, 5) foldeknive med todelt skæfte, hvis klinge kan foldes ud ved brug af én hånd (butterflyknive), 6) knive, der er konstrueret til at hænge om hals eller skulder, og som fra denne placering kan trækkes ved brug af én hånd, 7) kastestjerner, kasteknive, kasteøkser og lign. og 8) kårdestokke og andre blankvåben, der fremtræder som en anden genstand.

✚ Det har relevans for samlere, der kan søge om tilladelse til at eje knivtyperne.

Dansk Knivforening vil rekvirere svar fra Justitsministeriet om formularer mv.

Lige som i nuværende våbenlov, vil Knivloven give lov til at have knive i hjemmene, på arbejde og andre steder:

Stk. 2. Dolke og knive, hvis klinge overstiger 12 cm, kan uanset stk. 1, nr. 1, anvendes i erhverv, til husholdningsbrug eller til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller til et andet lignende anerkendelsesværdigt formål, hvis de er udformet hertil. De nævnte dolke og knive kan erhverves, besiddes og bæres til den nævnte brug.

▪ Denne formulering er vel egentligt overflødig i forhold til §1, og må betragtes som et levn fra gældende lov.

✚ Men omvendt sikrer den i nogen grad uniformerede spejdere at have en kniv med sig, når de laver aktiviteter på bytorvet. Og at der kan findes velegnede knive i hjemmene og på arbejdspladser.

Stk. 3. De våben m.v., der er nævnt i stk. 1, må kun overdrages til andre eller overlades til andre, hvis erhververen eller modtageren foreviser fornøden tilladelse fra politiet. Dolke og knive, hvis klinge overstiger 12 cm, kan uanset stk. 1, nr. 1, overdrages eller overlades til andre, hvis det må antages, at erhververen eller modtageren kun vil anvende dem til brug i erhverv, til husholdningsbrug eller ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller til et andet lignende anerkendelsesværdigt formål.

✚ Ovenstående sikrer, at vi som knivmagere gerne må sælge og købe knive. Teksten står også i gældende lov. Omend det er vanskeligt for lægmand at vide, om de fremviste dokumenter er originale... DKF må undersøge rammerne for hvilken administration og dokumentation, der er gældende.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om forbud mod bl.a. ved overdragelse at erhverve, besidde, bære eller anvende, at overdrage eller at overlade andre besiddelsen af andre skarpe eller spidse våben, som ikke kan antages at have noget anerkendelsesværdigt formål.

▪ . Havde det stået "§2" her, ville jeg ikke være så bekymret, men lige nu kan alle knive i de forkerte sammenhænge vurderes til at være ikke anerkendelsesværdige - i den situation, der netop gør kniven mv. til et farligt redskab, Ved trusler mv. Der medfølger nu et ansvar for at sælge og overdrage knive til kun agtværdige formål. Men det er vanskeligt at sikre også med uendelig tidshorisont. Det stiller alle knivsælgere i usikker retsposition, for hvor langt tid har man ansvaret for en lovlig solgt kniv? Og har en autoforhandler samme ansvar ved salg af en bil, der bliver anvendt til planlagt vold? DJÆ... Jeg tror denne formulering er til sikring af, at hvis nye knivtyper dukker op, eller det viser sig at enhåndsbetjente knive igen bliver betragtet som farlige, så kan Justitsministeren - uden Folketingsbehandling - stramme loven efter aktuelle ønsker.

✚ Læg også mærke til at ordet "kniv" ikke optræder i denne paragraf, hvorfor det også kan antages at dette afsnit så naturligvis ikke handler om knive - men om våben: Sabler, sværd mv.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter regler om opbevaring og transport m.v. af knive og blankvåben m.v. omfattet af denne bestemmelse eller af bestemmelser, der er udfærdiget i medfør heraf.

Denne passus er formentlig afskrift fra dele af våbenloven (gældende lov),

- . og man må med gru se frem til, hvilke formuleringer der kommer på området./

- ✚ og man må med sikker forventning se frem til, hvilke formuleringer der kommer på området.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter regler om antalsmæssig begrænsning på tilladelser til knive og blankvåben omfattet af denne bestemmelse eller af bestemmelser, der er udfærdiget i medfør heraf. § 3. Justitsministeren fastsætter regler om erhvervmæssig handel med knive og blankvåben m.v. omfattet af denne lov, herunder regler om godkendelse af erhvervsdrivende og deres ansatte og om annoncering med salg af knive og blankvåben m.v.

- ✚ Hvis der med denne formulering er *antallet af tilladelser*, der skal begrænses, ser jeg ikke det store problem i dette. En tilladelse gælder en periode, og ved fornyelser justere man antallet/karakteren af knive, så det passer med de aktuelle knive, der for eksempel indgår i blankvåbensamlingen.

- . Handler det derimod om en begrænsning af *antallet af knive og blankvåben*, der må være i en tilladelse, kan det være mere bekymrende. Uagtet hvor mange knive man har samlet, kan man næppe have mere end en kniv i hver hånd, hvis man vil bruge kniven til afstumpet vold. Derved kan alt over to knive være en sag for politiets granskning. Det virker som formynderisk lovgivning.

Denne passus handler også om erhvervmæssig handel med knive. Alt fra våbenhandlere, over supermarkeder og isenkræmmere. Der henvises til Dansk Våbenhandlerforening, der kan varetage interessen for berørte. DKF skal holde øje med praksis på området.

- Der kan være medlemmer i DKF, der er momsregistrerede med firma, der for så vidt intet har med knive at gøre, men alligevel afregner materialer og laver salg efter momsreglerne. Om disse firmaer skal omfattes af ovenstående regler vil DKF udrede med Justitsministeriet. De berørte må afvente nærmere meddelelser.

§ 4. Justitsministeren fastsætter regler om indførsel og udførsel af knive og blankvåben m.v. omfattet af denne lov.

Det er som nuværende, hvor man også skal have en importtilladelse ved køb af knive og våben fra udlandet. Importtilladelsen hentes på blanket over politiets hjemmeside, og skal normalt indføres ved deklARATIONEN sammen med bemeldte knive.

§ 5. Tilladelser efter denne lov eller efter bestemmelser, der er udfærdiget i medfør heraf, kan til enhver tid tilbagekaldes.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om, at ansøgninger, som efter denne lov eller bestemmelser udfærdiget i medfør heraf indgives til politiet, skal indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som politiet anviser (digital selvbetjening). Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om form og indhold af tilladelser, som udstedes efter denne lov eller bestemmelser udfærdiget i medfør heraf.

Som gældende lov.

Stk. 2. Tilladelser skal laves over internettet. Når ups!er opstår... efter den hurtige behandling over hjemmesider og apps.

§ 6. §§ 1 og 2 gælder ikke for militære myndigheder, politiet, civile statsmyndigheder og hoffet.

Til statens personale, der får udleveret fornødent værktøj, må de anvende det, de får - eller tilsyneladende være straffrie, hvis de anvender eget værktøj - i tjenesten. Politiets kniv skal jo naturligvis kunne tages med, hvor politibetjenten arbejder, uanset tid og sted. Det samme med militærets personale. Lidt mere tricky er, som det fremgår af bemærkningerne, at (halv- og hel-) statsansatte, som for eksempel DSBs personale, også må gå med kniv i tjeneste. Som passager (der ikke har noget formål/ønske om at bruge kniven på toget, dog medbringer den for at anvende den senere til anerkendelseværdige formål) er det formentligt strafbart at have en kniv med sig samme sted. (Se om offentligt sted.)

✚ Er man en del af hoffet gælder også særregel. Der er ikke lighed for Knivloven. Fra www.kongehuset.dk er hentet: "Hoffet er oprindeligt betegnelsen for den kongelige families administration og husholdning. Hoffet beskæftiger i dag ca. 130 personer og inddeles efter funktion i et antal administrative enheder kaldet hofstater. " Hofdamer og hofnarre, lakajer, slotsgartnere og chauffører... Arveprinsesser, prinsesser og Kongen, hende selv! Alle må de gå med kniv og sabel uden at spørge og ophøjet over loven. Lovgivning som i enevældens tid! Den kongelige familie er jo i forvejen fritaget for straf, så jeg finder det ironisk at man her netop fremhæver familien. Gad vide hvor længe denne nyhed kan skjules for EkstraBladet... :-) Vi lader den ligge her, men kan da fnise lidt i hjørnerne af Kongeriget..

Og så kommer det med straffene:

§ 7. Med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder §§ 1 eller 2.

Stk. 2. Ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af § 1 skal det særlig anses for skærpende, at gerningspersonen flere gange tidligere er straffet for overtrædelse af § 1. Tilsvarende gælder i tilfælde, hvor overtrædelsen af § 1 begås under skærpende omstændigheder af en person, der tidligere er idømt fængselsstraf for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 eller 2, eller §§ 123, 216, 237, 244-246, 266 eller 288.

Stk. 3. I regler, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 2 er ny i forhold til våbenloven. Den vil forhåbentligt sjældent komme i anvendelse, da det er grove overtrædelser der henvises til. For fuldstændighedens skyld bringer jeg de relevante paragraffer fra Straffeloven:

§ 119. Den, som med vold eller trussel om vold overfalder nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, straffes med bøde eller fængsel indtil 8 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1, fremsætter trusler om vold, om frihedsberøvelse eller om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold mod nogen, der af det offentlige er tillagt domsmyndighed eller myndighed til at træffe afgørelse vedrørende

retsforhold eller vedrørende håndhævelse af statens straffemyndighed, i anledning af udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling.

§ 123. Den, som med trussel om vold forulemper, eller som med vold, ulovlig tvang efter § 260, trusler efter § 266 eller på anden måde begår en strafbar handling mod en person, dennes nærmeste eller andre med tilknytning til denne i anledning af personens forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten, straffes med bøde eller fængsel indtil 8 år.

§ 216. For voldtægt straffes med fængsel indtil 8 år den, der

1) tiltvinger sig samleje ved vold eller trussel om vold eller

2) skaffer sig samleje ved anden ulovlig tvang, jf. § 260, eller med en person, der befinder sig i en tilstand eller situation, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen.

Stk. 2. For voldtægt straffes med fængsel indtil 12 år den, der har samleje med et barn under 12 år.

Stk. 3. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel i 12 år, hvis voldtægten har haft en særligt farlig karakter eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Stk. 4. Det skal ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, at forurettede er offer for menneskehandel.

§ 237. Den, som dræber en anden, straffes for manddrab med fængsel fra 5 år indtil på livstid.

§ 244. Den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

§ 245. Den, som udøver et legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, straffes med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særligt skærpende omstændighed.

Stk. 2. Den, som uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred, straffes med fængsel indtil 6 år.

§ 245 a. Den, som ved et legemsangreb med eller uden samtykke bortskærer eller på anden måde fjerner kvindelige ydre kønsorganer helt eller delvis, straffes med fængsel indtil 6 år.

§ 246. Har et legemsangreb, der er omfattet af § 245 eller § 245 a, været af en så grov beskaffenhed eller haft så alvorlige skader eller døden til følge, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel i 10 år.

§ 266. Den, som på en måde, der er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, truer med at foretage en strafbar handling, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

§ 266 a. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der, uden at forholdet omfattes af §§ 136 og 266, offentligt fremsætter udtalelser, der tilstræber at fremkalde voldshandlinger eller hærværk.

§ 266 b. Den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed.

§ 266 c. Den, der, efter at en sag har fundet sin afgørelse, med hensyn til denne på ny fremsætter de underkendte beskyldninger mod den samme person så hyppigt, at deres fremsættelse udarter til

forfølgelse, straffes, når oplysningerne er egnede til at skade den pågældende i offentlighedens omdømme, med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 288. For røveri straffes med fængsel indtil 6 år den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold

1) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting,

2) bringer en stjålet ting i sikkerhed eller

3) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 10 år, når et røveri er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af dets særligt farlige karakter, udførelsesmåden eller omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller fordi gerningsmanden er trængt ind i et privat hjem for at begå røveri, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Citater fra Straffeloven slutter.

Til sammenligning er nuværende våbenlov således formuleret:

§ 10.

Stk. 2. Overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med bøde, under skærpende omstændigheder dog med fængsel indtil 2 år.

Knivafsnittet i våbenloven er §4. Men nuværende altså uden henvisningen til tidligere dømte voldsforbrydelser, som skærpende.

✚ Der er således uændrede straffe for almindelig dum omgang med kniv for førstegangstiltalte ellers ustraffede borgere. Men hold dig på den side af loven! Strafferammen er hævet fra max to år til meget mere.

▪ Det er ganske hårde paragraffer og straffe for helt ufarlig omgang med et naturligt værktøj, og det kan kun anbefales, at man, hvis man kommer i klemme, hyrer sin egen forsvarsadvokat, der bliver forberedt og klar på situationens alvor. Den beskikkede forsvarer forbereder sig ikke og får (efter forholdene) kun tariffen. Det er en ulige kamp i en retssag!
Jægere, der får mærker på straffeattesten mister våbentilladelsen, og skal være særligt agtpågivende.

✚ Men læg mærke til at den forhadte automatiske mindstestraf ikke bliver nævnt i Knivloven.

▪ . Men er du tidligere straffet (læg mærke til der ikke er forældelsesregler her) falder der brænde ned, for selv uprovokeret overtrædelse af knivloven. En uprovokeret situation kan for eksempel være en visitation for anden overtrædelse (for eksempel ved færdselsrazzia), hvor der så bliver fundet en kniv. Våbenloven er ikke ændret, hvorfor personer der har overtrådt voldsparagrafferne, uændret straffes som gældende, ved kriminel omgang med for eksempel sprængstoffer og skydevåben.

Der må i denne sammenhæng tilføjes at jeg ikke forherliger lovovertredere, men jeg synes ikke at er rimeligt at verdens mest tilgængelige, billigste og allemandseje - kniven - særligt gøres så farlig. De rige kan købe sig til sofistikerede udstyr, mens fattige, fordrukne, skæve og emotionelt ustabile borgere tager, hvad der ligger nærmest: en knust flaske, en saks eller en tilfældig kniv i køkkenskuffen, og i affekt truer og stikker med den.

Det trækker mig også at blot fordi man anvender kniv, bliver man målt op mod Jack the Ripper og mordere. Bruger man bare bomber eller skydevåben er man ikke farlig på samme vis. Det er grotesk!

Der skete ca. 36 mord i Danmark sidste år. ca. 10 med skydevåben (det organiserede miljø og (efterfølgende ex-) jægere). Ca. 10 med afstumpet vold (slag og voldsepisoder også i familier). Nogle mord ved brand, bil og andet. Men 15 knivmord (i kriminelle miljøer, familier, få på åben gade - ingen ved værtshuse). I en nation med mere end 5.000.000 borgere. Hvor farligt er det lige at være dansker? Hvor farligt er det lige med de knive?

✚ Jeg skal ikke forsvare den organiserede kriminalitets mentalitet og adfærd. De straffe der falder til den gruppe er særligt hårde og efter hensigten hurtigt eksekveret. Men af sidste års mordstatistik for knivmord, optrådte den kriminaliserede gruppe mere med skydevåben end med simple knive. Jeg vil tillade mig at spørge: Får Knivloven præcis virkning for den borgergruppe? Men signalet er givet til dem: Ingen knive med rygmærker. Det er ok. Men de må heller ikke gå med pistoler... ENG...Giv dem en krammer, det er nok de de mest har brug for!

§ 8. Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Det har været Regeringens hensigt at gøre regelkomplekset omkring knivene simple. Det er for så vidt lykkedes, men på bekostning af nogle rettigheder og nyt ugennemarbejdet lovstof. Ikke desto mindre går lovgivningen i gang hurtigt, så mindretalsregeringen viser handlekraft.

§ 9. I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. oktober 2012, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 733 af 25. juni 2014 og senest ved lov nr. 736 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer: 1. § 4, stk. 1, ophæves. Stk. 2 bliver herefter stk. 1. 2. § 4, stk. 2, nr. 1 og 2, der bliver stk. 1, nr. 1 og 2, ophæves. Nr. 3-6 bliver herefter nr. 1-4. 3. I § 4 a indsættes efter »våben, som«: »efter denne lov«. 4. I § 4 b, stk. 1, ændres »§ 4, stk. 2,« til: »§ 4«. 5. I § 5, stk. 4, ændres »§ 4, stk. 2, nr. 3« til: »§ 4, nr. 1«. 6. I § 6, stk. 1, nr. 1, ændres »af enhver art« til: »omfattet af denne lov«. 7. § 6, stk. 8, ophæves. Stk. 9 bliver herefter stk. 8. 8. I § 6, stk. 9, der bliver stk. 8, indsættes efter »enhver art«: »omfattet af denne lov«. 9. § 6 b, stk. 1, nr. 7, ophæves. Nr. 8-11 bliver herefter nr. 7-10. 10. § 10, stk. 2, ophæves. Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§9 og §10 Blot til redaktionel brug og for at vise, ENG... der er helt andre regler i rigsfællesskabet.

Sammenfatning.

Det bærende i denne lov er et begreb vi i knivsammenhænge har kendt længe: Anerkendelsesværdigt. DJÆ... Ordet anvendes i Knivloven (og Våbenloven) men ikke andre steder, og er elastisk i metermål. Det bliver vanskeligt at kunne sige, hvor skellet mellem det anerkendte og det ikke-ankendte findes. Og der lægges derfor op til nogen grad af selvregulerende adfærd og forsigtighedsfortolkning, der ikke er en retsstat værdig. Alt efter habitus, alder, påklædning, synlige tatoveringer og måske hudfarver, er risikoen for at blive stoppet af en nidkær betjent forskellig. Og straffen lige så tilfældig.

✚ Men på den anden side er ansvarlighed nu bærende, når man benyttet begrebet "anerkendelsesværdigt".

✚ Bevisbyrden i retssager er vendt tilbage til normalt, hvor anklager (Politiet) skal bevise, at man har kniven med sig i ikke-anerkendelsesværdigt ærinde.

▪ . Men eksemplet fra lovens - fra forarbejderne - bemærkninger, hvor anklager blot skal fremlægge at det erhverv anklagede har, ikke passer med grunden til, at have kniven med sig til uplanlagte aktiviteter, er så svag, at det reelt ikke har betydning.

Uvist hvor det offentlige rum starter og ender.

Bemærkningerne til loven opregner, hvor det offentlige rum er:

Ved offentligt tilgængelige steder forstås steder, hvortil der er almindelig adgang herunder veje, parker, offentlige transportmidler, restauranter (herunder diskoteker, værtshuse, og lignende), butikker og butikscentre i åbningstiden, forlystelsessteder og offentlige kontorer. Området svarer til det område, der er omfattet af ordensbekendtgørelsens §2. Besiddelse af knive i køretøjer, som befinder sig på et offentligt tilgængeligt sted, er også omfattet af forbudet.

(Kilde: Bemærkninger til lovforslaget enkelte bestemmelser §1 fra forarbejderne.)

▪ En bukselomme er et "offentligt sted" og det er svært at komme uden for sin matrikel uden at komme i det offentlige rum.

✚ Men hvad skal man da også tilfældigvis med en kniv? Lovforslaget arbejder med at det skal være lettere at være borger. Det er det jo også, hvis man ikke må have kniven med sig.

Jeg er enig i at våbenloven var forældet og sjusket lavet. Knivloven er også sjusket lavet. Det ville have været en gevinst for retssikkerheden, at der kunne laves en negativliste for anerkendelsesværdig adfærd. Hvis man vil forbyde knive og lignende i nattelivet, så skriv et tidspunkt på. Hvis man vil forbyde unge mennesker at færdes med kniv så skriv det i loven. Hvis der er steder, man vil forbyde knive, så skriv det klart, så enhver kan forstå, hvor det er.

Nu er loven vedtaget. Den er som tidligere skrevet gældende fra 1. juli. Derefter må vi se hvilken retspraksis, der rejses. Hvilke domme der går imod almindelig fornuft.

Jeg vil afslutte med nogle gode råd til medlemmer af Dansk Knivforening:

- Gør som du plejer.
- Følg med her i bladet og i dagspressen.
- Kommer du i klemme: søg egen advokat, da den beskikkede ikke er forberedt.
- Lad være med at spørge på godkendelseskontorer/det lokale politi. Lad DKF spørge i Justitsministeriet for dig. Kontakt DKFs bestyrelse, når du får brug for hjælp.